

# РЕШЕНИЕ

№ 653

гр. Бургас, 17.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ  
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет  
и първа година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева  
Членове: Даниела Д. Михова  
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова  
като разгледа докладваното от Даниела Д. Михова Въззивно гражданско дело  
№ 20212100501113 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК и е образувано по въззивната жалба на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, ЕИК 831280490, със седалище и адрес на управление с.Церковски, Община Карнобат, чрез адв.Ст.С. (вх.№ 262150/18.05.2021 г. на КРС), против Решение № 260054/05.05.2021 г. по гр.д.901/2020 г.по описа на Районен съд Карнобат, в частта му, с която е признато за незаконно и е отменено уволнението на Т. К. К., извършено със заповед № 14 от 01.09.2020 г., издадена от Управителя на въззивното дружество (чл.344, ал.1, т.1 КТ); ищцата е възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност „лаборант“ в „Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки“ във „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД; и е осъдено въззивното дружество да заплати на ищцата сумата от 2024,36 лв, представляваща обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението; и по въззивна жалба (вх.№ 262157/18.05.2021 г. на КРС) и Допълнение към въззивна жалба (вх. № 262286/04.06.2021 г. на КРС), подадени от Т. К. К. от \*\*\*, представлявана от адв.Костадинов, против същото решение на КРС, в частта му, с която „е уважен иска по чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 от КТ в размер на 2024.36 лв, а в останалата му част - отхвърлен, и отхвърлени исквете по чл.220, ал.1 от КТ в размер на 182.59 лв и чл.222 от КТ също в размер на 182.59 лв като неоснователни.

След заявено от въззивницата-ищец Т.К. оттегляне на въззивната й жалба, с влязло в сила Определение № 896/10.08.2021 г. производството по тази жалба е прекратено.

Въззивникът-ответник „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД обжалва решението на КРС В ЧАСТТА, с която е признато за незаконно и е отменено уволнението на Т. К. К., извършено със заповед № 14 от 01.09.2020 г., издадена от Управителя на въззивното

дружество (чл.344, ал.1, т.1 КТ); ищцата е възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност „лаборант“ в „Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки“ във „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД; и е осъдено въззивното дружество да заплати на ищцата сумата от 2024,36 лв, представляваща обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Твърди се, че са неправилни изводите на съда за липсата на доказване на намаляването на обема на работа в дружеството, както и за незаконосъобразност на заповедта за уволнение поради липса на мотиви поради посочване в нея само на члена от КТ, на който се прекратява трудовото правоотношение. По повод намаляването на обема на работа се твърди, че е ноторно известно обстоятелството, че през периода от 2018 г. до образуване на делото, в ответното дружество и в контрагентите му и основни потребители на спирт и продукти, са проведени множество операции - прокурорски и полицейски проверки, данъчни проверки и др., които са създали пречки за нормалната работа на дружеството. От друга страна се посочва, че пандемията от коронавирус и затварянето на курорти, хотели, заведения за обществено хранене и питейни заведения, също са довели до чувствително намаляване на потреблението на продукцията на въззивното дружество поради невъзможност за реализацията на тази продукция. Твърди се, че първоинстанционният съд не е разгледал и не е обсъдил тези твърдения на ответника, въведени още с отговора на исковата молба, както и представените от ответника писмени доказателства за двойно спадане на приходите от дейността на лабораторията, в която е работила ищцата. По отношение на липсата на мотиви в заповедта се твърди, че в нея е посочен законовият текст - чл.328, ал.1, т.3 КТ, което е достатъчно, за да се установи основанието за прекратяване на трудовото правоотношение. Сочи се, че на първо място законът не изисква в заповедта да се посочват и номерът на нормата, и текстовото ѝ възпроизвеждане. На второ място се твърди, че при така оформената заповед, ищцата е възприела точно основанието, на което е прекратен трудовият ѝ договор, което се установява от оплакванията ѝ в исковата молба. На следващо място се твърди, че първоинстанционният съд вместо да обсъди конкретните възражения на ответника и представените от него доказателства, е изложил бланкетни мотиви. На последно място се твърди, че съдът е допуснал процесуално нарушение като е постановил решението си преди да приключи процедурата по чл.151, ал.4 ГПК. Претендира се отмяна на решението на КРС в обжалваната от ответника част и вместо това - постановяване на решение, с което исковите се отхвърлят изцяло. Претендира се отмяна на решението на КРС в обжалваната от ответника част и постановяване на решение, с което исковите по чл.344, ал.1, т.1-3 от КТ се отхвърлят. Претендира се присъждане на съдебни разноски за двете инстанции. Не са заявени искания по доказателствата.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа от процесуалния представител на въззивното дружество.

Въззиваемата-ищец Т.К. оспорва като неоснователна въззивната жалба на ответника, като в законовия срок е депозиран писмен отговор. Изложени са твърдения, че при уволнението на ищцата подбор на основание чл.329, ал.1 от КТ изобщо не е извършван, и е неправилен и необоснован обратният извод на съда. На второ място се твърди, че управителят на ответното дружество не е издавал заповед за назначаване на комисия за извършване на подбор по чл.329 от КТ, която да състави и подпише протокол, който след това да му бъде връчен в определен от него срок, което също сочи на извода за незаконосъобразност на уволнението поради неспазване на процедурата на чл.329 от КТ. По отношение на представения протокол от 24.08.2020 г. на комисията за подбор по чл.329 от КТ, се твърди, че той е съставен „пост фактум“ (след уволнението на ищцата); не съдържа мотиви на комисията за всеки лаборант поотделно, на база на които работодателят да може да извърши законосъобразен подбор; в комисията участват две лица, длъжностите на които

не са в организационни връзки и взаимодействие с длъжността на ищцата, поради което нямат преки впечатления за нивото на изпълнение на възложената ѝ работа; няма яснота дали членовете на комисията са членове на Комитета по чл.130в и чл.130г от КТ, ако изобщо съществува такъв. Изложени са твърдения, че ищцата е с по-продължителен трудов стаж от част от останалите лаборанти в лабораторията. Изразява се становище, че част от критериите за подбор, приложени от работодателя, са създадени единствено с цел да бъдат повишени изкуствено оценките на някои от лаборантите. Твърди се, че са неправилни и в противоречие с разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 3 от 16.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК, изводите на първоинстанционния съд, че не подлежи на съдебен контрол конкретната оценка на работата, професионалните качества и умения на работника или служителя, дадени от работодателя при извършването на подбора, а само дали е извършен по критерии, по които могат да се оценят по-добрата работа и квалификация, поради което не подлежал на съдебен контрол въпросът дали правилно са били оценени работниците.

Оспорва се твърдението на ответника, че е налице и намаляване обема на работата в лабораторията (ИЛАВС), в която ищцата е работила преди уволнението, като се твърди, че след като ищцата е освободена от работа, считано от 01.09.2020 г., на 14.09.2020 г. в същата лаборатория е назначено друго лице - М. С. Г.. На следващо място се твърди, че месеците септември и октомври са кампанийни, тъй като тогава се прибира гроздовата реколта, което води до увеличаване обема на работа в лабораторията. Сочи се също, че наличието на финансова загуба на дружеството не дава основание да се приема, че е налице намаляване обема на работата по КТ. Твърди се също, че решението за намаляване на общия обем на работата трябва да бъде прието от компетентния за това орган, каквото решение на практика няма. Оспорват се доводите на ответната страна, че поради провежданите от м.септември 2018 г. в ответното дружество, при контрахентите му и при основните потребители на спирт и продукти на множество операции (полицейски, прокурорски), данъчни проверки и др., които са създали пречка пред нормалната работа на дружеството, както и във връзка с пандемията, възникнала поради коронавирусната инфекция, производството и продажбата на продукти от дружеството намаляло, което от своя страна е наложило да се прекратят договорите на част от работещите. Твърди се, че обемът на работата в лабораторията през посочения период изобщо не е намалявал, нещо повече, във връзка с наложените ограничителни мерки по повод на пандемията са се увеличили в значителна степен както производството на спирт, така и реализацията на същия във връзка с използването му като дезинфектант. Сочи се, че от м.септември 2018 г. до м.август 2020 г. в лабораторията не само не са извършвани съкращения, но и през м.август 2019 г. са назначени нови четири лаборанти. Излагат се съображения във връзка с допълнително представените от ответната страна писмени доказателства - извлечение на „ВИН.С.Индустрийс“ ООД относно приходи от лабораторни анализи за периода от 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г. на „Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки“; справка за персонала на лаборатория за изпитване („Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки“- „ВИН.С.Индустрийс“ ООД); длъжностна характеристика и допълнително споразумение № 95 от 02.01.2020 г. към трудов договор № 10 от 08.03.2016 г. Твърди се, че в крайна сметка не е доказано уволнението на ищцата да е обусловено от настъпило намаляване обема на работа. Твърди се, че доводите на ищцата в тази насока са останали недоказани, поради отказите на първата инстанция да уважи всички нейните (на ищцата) допустими, относими и необходими доказателствени искания. Заявени са доказателствени искания, допуснати от въззивния съд на основание чл.266, ал.3 ГПК.

Въззивната жалба на ответника е подадена от легитимирано лице, в законовия срок, против акт на съда, подлежащ на обжалване, поради което жалбата е допустима.

С оглед твърденията на страните и ангажираните по делото доказателства, съдът

приема от фактическа и правна страна, следното:

Производството пред първоинстанционния РС Карнобат е образувано по исковата молба на въззиваемата Т.К., против „ВИН.С ИНДУСТРИИС“ ООД със седалище и адрес на управление с.Церковски, Община Карнобат, с предявени иски за отмяна като незаконосъобразно на уволнението на ищцата, извършено със Заповед № 14/01.09.2020 г. на управителя на ответното дружество (подписана от изп.длъжността „Личен състав“ в дружеството); за възстановяване на ищцата на заеманата от ищцата преди уволнението длъжност, както и за присъждане на обезщетения по чл.225, ал.1 КТ, чл.220, ал.1 КТ, чл.222, ал.1 КТ, мораторна и законна лихва върху претендираните обезщетения. Ищцата твърди, че е работила в ответното дружество по безсрочен трудов договор като лаборант в Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки (ИЛАВС), като на 01.09.2020 г. с посочената по-горе заповед, трудовото ѝ правоотношение е било прекратено на основание чл.328, ал.1 т.3 от КТ - поради намаляване обема на работа. Твърди, че уволнението ѝ е заповедта е незаконосъобразно, тъй като заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е подписана от неоправомощено за това лице, доколкото подписът не е на изпълняващия длъжността „Личен състав“, а не на управителя на дружеството. На второ място се твърди, че работодателят не е извършил подбор по чл.329 КТ, задължителен в случая, доколкото ищцата не е била единствената, заемаща тази длъжност. В тази връзка се твърди, че работодателят не е издавал заповед за назначаване на комисия за извършване на подбор, както и, че такъв подбор изобщо не е извършван. На следващо място се твърди, че не е налице намаляване на обема на работа в лабораторията, в която ищцата е работила (ИЛАВС). Излагат се твърдения, че: след уволнението на ищцата, в ИЛАВС е назначено друго лице със същите трудови функции като на ищцата; евентуалното наличие на финансови загуби за ответното дружество не е равносилно на намаляване обема на работа; както и, че не е налице взето решение от компетентния за това орган, за намаляване обема на работа, още по-малко, което да касае конкретно трудовите функции на длъжността на ищцата. Претендирана е отмяна на уволнението, възстановяване на ищцата на заеманата от нея работа, и присъждане на обезщетения по чл.225, ал.1 КТ, чл.220, ал.1 КТ и 222, ал.1 КТ, мораторна и законна лихва върху обезщетенията.

Предявени са при условията на обективно съединяване, иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ, последният - във вр.чл.225, ал.1 от КТ, както и иски по чл.220, ал.1 и чл.222 от КТ.

Ответникът „ВИН.С ИНДУСТРИИС“ ООД е оспорил исковите като неоснователни. В срока по чл.131 от ГПК е депозирал писмен отговор с който се заявяват твърдения, че поради проведени от 2018 г. до 2020 г., а и до настоящия момент, множество операции (полицейски, прокурорски, данъчни проверки и др.), както и поради поради затварянето на курорти, хотели, заведения за обществено хранене и питейни заведения поради пандемията от коронавирус инфекцията, чувствително е намаляло потреблението и реализацията на продукцията на предприятието, което обстоятелство е ноторно известно, според ответника. Сочи се, че със Заповед № 28/28.07.2020 г. е взето решение във връзка с

намаляването на обема на работа, в ИЛАВС да се изпълни процедура по подбор и оптимизация и да се прекрати с предизвестие трудовият договор с един лаборант от лабораторията. Твърди се, че във връзка с подбора е назначена комисия и са одобрени критерии за оценка при извършването на подбора. Сочи се, че за извършения подбор Комисията е изготвила съответния Протокол, съгласно който ищцата е събрала най-малко точки, поради което е прекратено трудовото правоотношение именно с нея. Твърди се, че одобрените критерии за извършването на подбор са на база обективни показатели и са насочени към оценка на притежаваната от служителите образователно-квалификационна степен, професионален опит и качество на работа. Твърди се, че не подлежи на съдебен контрол дали работниците са били правилно оценени, в който смисъл се цитира съдебна практика. По отношение на атакуваната заповед се твърди, че тя е била подписана от изпълняващия длъжността „Личен състав“, поради отсъствието на управителя на дружеството и на основание съответното упълномощаване.

Страните са ангажирали доказателства.

С обжалваното решение исковите по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ са уважени. По отношение на незаконосъобразността на уволнението съдът е приел, че макар атакуваната заповед да е била подписана от оправомощено/упълномощено лице и по делото да е доказано извършването на подбор по чл.329 КТ, уволнението е незаконосъобразно, тъй като ответникът, върху когото лежи тежестта за доказване законосъобразността на уволнението, не е доказал намаляването на обема на работа в ответното дружество, както и, че уволнението на ищцата е във връзка с намаляването на обема на работа в ИЛАВС. Искът по чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ е частично уважен – до размера от 2 024,36 лв и отхвърлен в останалата част до предявения размер. Исковите по чл.220, ал.1 КТ и по чл.222 от КТ са отхвърлени. Ответникът е осъден на основание чл.78, ал.6 ГПК да заплати по сметката на РС Карнобат държавна такса и разноски за производството.

Решението е обжалвано от двете страни: от ответника – в частта на уважаване на исковите по чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 КТ; и от ищцата – в частта на отхвърляне на исковите по чл.344, ал.1, т.3 КТ (частично) и по чл.220, ал.1 КТ и чл.222, ал.1 КТ.

Поради оттеглянето на подадената въззивна жалба от ищцата против отхвърлителната част на първоинстанционното решение и прекратяването на въззивното производство в тази част, решението на КРС в частта на отхвърляне на исковите по чл.344, ал.1, т.3 КТ (частично) и по чл.220, ал.1 КТ и чл.222, ал.1 КТ е влязло в сила и спорът не е висящ пред настоящата инстанция.

При извършената проверка по реда на чл.269 ГПК съдът констатира, че решението на КРС е валидно, а в обжалваните части – на уважаване на исковите по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и частично по т.3 КТ, и допустимо.

По наведените оплаквания за неправилност на решението, по които въззивният съд дължи произнасяне, съдът намира следното:

По делото не се спори, а видно и от представените доказателства, че страните са били в трудово правоотношение съгласно трудов договор № 10/08.03.2016 г., по силата на който ищцата е била назначена на длъжност „лаборант“ в лаборатория за неопределено време. Съгласно представената по делото Длъжностна характеристика, ищцата е изпълнявала длъжността „лаборант“ в Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки в ответното дружество (ИЛАВС).

Видно от представената по делото Заповед № 14/01.09.2020 г. на управителя на ответното дружество, трудовото правоотношение с ищцата е прекратено на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ, като в заповедта основанията за прекратяване на договора не е посочено словом. Въззиваемата-ищец твърди, че заповедта не е подписана от управителя на ответното дружество - Кичка Хасърбасанова. С молба вх.№ 7998/29.10.2021 г. (л.166 от въззивното дело), въззивната страна изрично признава, че подписът в Заповед № 14/01.09.2020 г. (както и на Допълнително споразумение № 151 от 02.01.2020 г. – л.72) е на Т. И. Х. – „касиер, счетоводство и личен състав“, а не на управителя на ответното дружество – Кичка Ангелова Хасърбасанова. Видно от представеното Пълномощно (л.40 и л.65 от първоинстанционното дело), със заверка на подписа, извършена на 11.03.2020 г. от Кметския наместник на с.Венец, Кичка Хасърбасанова, в качеството си на управител на ответното дружество, е упълномощила Т. И. Х. да я представлява, подписва и ангажира пред всички държавни и общински органи и служби, физически и юридически лица, данъчни, съдебни и административни органи ... от нейно име „да подписва всякакви договори, да променя условията по тях, да ги прекратява...“. Видно от представеното Пълномощно (л.44 и 64), Кичка Хасърбасанова, в качеството си на управител на ответното дружество, е упълномощила Т. И. Х. „да подпише от нейно име в качеството ѝ на управител на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ с лицето Т. К. К. на длъжност Лаборант, считано от 01.09.2020 г. Пълномощните не са оспорени от ищцата в срока по чл.193 ГПК.

Видно от представената Заповед № 28/28.07.2020 г. на управителя на ответното дружество, с нея е разпоредено създаването на Комисия за подбор по чл.329 КТ за извършване на подбор измежду всички работещи в Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки в ответното дружество на длъжност „Лаборант“, с изключение на ползващите се със специална закрила по чл.333 КТ. В заповедта е посочен съставът на Комисията (Й. Й. – Адм.директор, Т. Х. – касиер и Н. Д.-П. – ръководител ИЛАВС), посочени са критериите за оценка на кандидатите, групирани в две групи – „Критерии за по-висока квалификация“ (образование и специалност на работника, професионален опит и стаж в лабораторията, компетентност, упълномощаване и акредитация) и „Критерии за по-добра и качествена работа“ (работа по график или само редовно работно време, бързина на работа и екипност според доклад на ръководителя на звеното, показател пушач (пушене), боравене с компютър (EXCEL), обучаемост и възприемчивост. Определен е максималният брой точки по всеки показател, като възможният максимален общ брой точки от оценяването е 100 точки.

Видно от представения по делото Протокол от 24.08.2020 г. от проведеното заседание на Комисията по Заповед № 28/28.07.2020 г., при извършената оценка на работата на всеки един от лаборантите по критериите определени в заповедта, ищцата Т.К. е получила най-нисък резултат - 46 точки.

На 01.09.2020 г. на ищцата е връчена Заповед № 14 за прекратяване на ТПО, считано от 01.09.2020 г., на основание чл.328, ал.1 т.3 от КТ. В копието на заповедта,

представено от ищцата с исковата молба (л.6), т.е.в заповедта, която ѝ е била връчена, е отразено, че на ищцата се дължат обезщетения по чл.222 и чл.224, ал.1 от КТ, като не са посочени размерите на тези обезщетения. Не е посочено да се дължи обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ. В Заповед № 14/01.09.2020 г., представена от ответника с отговора му на исковата молба (л.39 и л.71) и налична като оригинал в представеното във въззивната инстанция лично трудово досие на ищцата, е посочено, че на ищцата се дължат обезщетения по „чл.224 – 7 дни – 308,54 лв“ и по „чл.220 – 1007,82 лв“. Върху оригинала на Заповедта е положен подпис от ищцата в графа „Работник“ и ръкописно е отразено „Получих трудова книжка“. От представения по делото фиш за заплата за м.8.2020 г. (л.45) се установява, че на ищцата са начислени „обезщетение отпуск чл.224 КТ тек.г. – 308,54 лв“ и „обезщетение по чл.220, ал.1 – 1007,82 лв“. Изплащането на обезщетението по чл.220 КТ на ищцата се установява и от заключението по приетата от първоинстанционния съд СИЕ.

За доказване на намаления обем на работа, ответното дружество представи Извлечение на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки лаборатория относно приходи от лабораторни анализи за период 01.2020 г. до 30.09.2020 г. (л.89), от който се установява, че през м.януари 2020 г. приходите от лабораторни анализи са били 31 798,20 лв без ДДС, през м.февруари и м.март – по около 25 000 лв, през м.април – 14 940,60 лв, през м.май – 15 114,20 лв, през м.юни – 17 950 лв и през м.юли – 18 968,40 лв. В първоинстанционното производство не са представени други доказателства за намаления обем на работа в дружеството и в ИЛАВС, нито са правени доказателствени искания от ответника за установяване на това обстоятелство. Във въззивната жалба също не са заявени искания по доказателствата.

Във въззивното производство, по искане на въззиваемата и на основание чл.266, ал.3 ГПК, е допусната съдебно-икономическа експертиза, която да установи какъв е броят на извършените в лабораторията проби за периода от 01.01.2019 г. до 01.09.2019 г. и за периода от 01.01.2020 г. до 01.09.2020 г. Експертизата не е отговорила на този въпрос поради това, че не ѝ е била предоставена информация.

По искане на въззиваемата, на основание чл.266, ал.3 ГПК, по делото са събрани доказателства за сключените трудови договори на лаборанти в ИЛАВС и по-конкретно – относно трудов договор с лицето Мария Спасимирова Ганева.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

На първо място съдът приема, че с оглед установеното, че Заповед № 14/01.09.2020 г. е подписана от Т. И. Х. на длъжност „личен състав“ в предприятието, както и с оглед представените по делото Пълномощно, със заверка на подписа, извършена на 11.03.2020 г. от Кметския заместник на с.Венец, и Пълномощно (л.44 и 64), и разясненията дадени с Тълкувателно решение № 6 от 11.01.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 6/2012 г., ОСГК, заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е подписана от оправомощено лице, в който смисъл са и изводите на първоинстанционния съд, които настоящият състав споделя.

Съдът намира за неоснователно твърдението на ищцата, че трудовото ѝ правоотношение е прекратено от работодателя без предизвестие. В заповедта е посочено правното основание - чл.328, ал.1, т.3 КТ (пактротряване на ТПО поради намаляване обема на работа). Това е основание за прекратяване на ТПО с предизвестие, като при неспазването на предизвестиято се дължи обезщетение по чл.220 КТ. В случая обстоятелството, че във връчения на ищцата екземпляр не е посочено, че ѝ се дължи обезщетение по чл.220 КТ, не прави заповедта незаконосъобразна, още повече, че това обезщетение е отразено в оригинала на заповедта, намиращ се в личното трудово досие на ищцата, и обезщетението ѝ е начислено и изплатено, видно от представения фиш за трудово възнаграждение за м.август 2020 г.

Обстоятелството, че в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение основанието е посочено само с цифровото изражение на законовия текст - чл.328, ал.1, т.3 КТ, но не е посочено и словом („при намаляване на обема на работата“), според настоящия състав също не води само по себе си до незаконосъобразност на заповедта. Посоченият законов текст е ясно изписан, не е налице противоречие между него и някакво друго цифрово и словесно изписване на основание, поради което за работника, а и за съда, не е налице неяснота по отношение на основанието за прекратяване на трудовия договор и не е налице немотивираност на заповедта.

Съдът намира обаче, че прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата е незаконосъобразно поради недоказване наличието на основание за прекратяването - намаляването на обема на работа, при това – в звеното, в което ищцата е полагала труд – ИЛАВС.

Съгласно трайната съдебна практика (Решение № 152 от 24.07.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4059/2016 г., IV г. о., ГК; Решение № 251 от 27.07.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6970/2014 г., IV г. о., ГК; Решение № 57 от 25.03.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2157/2018 г., IV г. о., ГК; решение № 348 от 24.11.2015 г. по гр. д. № 212/2015 г. IV г. о. ВКС; решение № 375 от 25.11.2015 г. по гр. д. № 1925/2015 г. IV г. о. ВКС и др.), при прекратяване на трудово правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ – поради намаляване обема на работа и при въведен от работника довод, че основанието за уволнение по посочения текст не е възникнало (каквото е въведен в настоящия случай с исковата молба), предмет на установяване по делото е фактът на намаляване на обема на работата и дали това намаляване е свързано с изпълняваните от служителя трудови функции. Прието е, че тъй като работодателят носи тежестта да установи законността на уволнението, именно той е този, който носи доказателствената тежест и по отношение на факта за наличието на връзка между намаленият обем на работата и трудовата функция на уволнения работник. Ако такава връзка не е доказана, то не е установено потестативното право за уволнение на работника по чл.328, ал.1, т.3 КТ, съответно уволнението е незаконно и подлежи на отмяна. С Решение № 57 от 25.03.2019 г. на ВКС по гр.д.№ 2157/2018 г., IV г.о., ГК, отново изрично е посочено, че намаляването на обема на работата по смисъла на чл.328, ал.1, т.3 КТ не се отнася общо към дейността на предприятието работодател, а към конкретна дейност, осъществявана чрез определени трудови функции. Доколко намаляването на обема на работата дава основание за приложението на чл.328, ал.1, т.3 КТ следва да се преценява във всеки конкретен случай, като се изхожда от това в каква степен е засегнало трудовите функции за длъжността и дава ли това намаление основание за отпадане на една или повече щатни бройки.



В настоящия случай съдът приема, че работодателят не е доказал по несъмнен начин, че е налице намаляване обема на работата, което да е съотносимо към трудовата дейност, извършвана от ищцата. Извършването на проверки в ответното дружество, както и пандемията от коронавирус, довела до пълно или частично затваряне на хотели, заведения за обществено хранене и питейни заведения в различни периоди от време, може да са общоизвестни обстоятелства, но сами по себе си тези обстоятелства не доказват намаляването на обема на работа на ответното дружество, или на лабораторията, в която ищцата е полагала труд преди уволнението. Представеното Извлечение на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки лаборатория относно приходи от лабораторни анализи за период 01.2020 г. до 30.09.2020 г., също не доказва намаляването на обема на работа, свързано с изпълняваните от ищцата трудови функции. На първо място, действително, в сравнение с м.януари 2020 г., приходите от лабораторни анализи през м.юни и юли са в по-малък размер. В същото време те са в по-висок размер от приходите от лабораторни анализи за м.април и май на същата година. По делото няма данни, дали това различие в приходите от лабораторни анализи в различните месеци от календарната година е характерно само за конкретната година, или е нормално за всяка календарна година. Независимо от горното, намаляването на приходите спрямо началото на годината, не е ясно как се е отразило на дейността, с която е била ангажирана ищцата преди уволнението ѝ (в този смисъл е Решение № 143 от 29.05.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4338/2016 г., IV г. о., ГК). На следващо място, с оглед спецификата на определени трудови функции, количественият показател е трудно определяем. При определени професии, при които трудовите функции са междинно звено при реализирането на крайния продукт, намаленият обем на работата трудно може да бъде определен с количествени показатели. Показателите относно крайния продукт могат да бъдат запазени или увеличени, но обема на работата за определена длъжност да е намален поради оптимизирането и чрез въвеждане на нови технологии или други фактори, влияещи върху необходимия брой работници за изпълнението и. Ето защо съдът приема, че намаляване обема на работа по отношение на трудовите функции, изпълнявани от ищцата в ИЛАВС, не е доказано.

Както се посочи по-горе, тежестта за доказване на наличието на намаляване на обема на работа в ответното дружество, и относимостта му към изпълняваните от ищцата трудови функции, е на ответника, и след като по делото това обстоятелство не е доказано, уволнението на ищцата е незаконосъобразно. Неоснователни в този смисъл са оплакванията във въззивната жалба, че намаляването на обема на работа в ответното дружество е ноторно известно и не следва да бъде доказвано.

Поради незаконосъобразността на уволнението на ищцата поради недоказване наличието на намаляване обема на работа, съдът няма да разглежда наличието или липсата, съотв.законосъобразността на извършения от работодателя подбор по чл.329 КТ.

Според настоящия състав, неотнормо към повдигнатия спор е и обстоятелството дали две седмици след уволнението на ищцата, в ИЛАВС при „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, е назначен друг служител на длъжността „Лаборант“, доколкото намаляването на обема на работа се преценява към момента на прекратяване на конкретното трудово правоотношение.

По изложените съображения, съдът приема предявените искове за отмяна като незаконосъобразно на уволнението на ищцата и за възстановяването ѝ на заеманата от нея длъжност за основателни и доказани. Поради уважаването на иска по чл.344, т.1 КТ, основателен е и искът по чл.344, т.3 КТ – до размера от 2024,36 лв, в който е бил уважен от първоинстанционния съд и в който този иск е висящ пред настоящата инстанция.

Поради съвпадането на изводите на двете инстанции, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено в обжалваната от ответника част.

Предвид постановения резултат и на основание представените доказателства, на въззиваемата следва да се присъдят съдебни разноски за въззивното производство в размер на 650 лв – за заплатено адв.възнаграждение. Сумата от 15, 88 лв – „други разноски“, съгласно представения списък по чл.80 ГПК, не следва да се присъжда, тъй като, видно от приложените към Списъка доказателства, не представлява съдебни разноски.

Предвид прекратяването на производството по подадената от въззиваемата К. въззивна жалба против решението на КРС в частта на отхвърляне на исковете по чл.220, ал.1, чл.222 КТ и частично – на иска по чл.344, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ, поради оттеглянето на тази жалба от ищцата, на въззивника следва да се присъдят съдебни разноски на основание чл.78, ал.4 ГПК – в размер на 300 лв.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260054/05.05.2021 г. по гр.д.901/2020 г.по описа на Районен съд Карнобат, В ЧАСТТА МУ, с която е признато за незаконно и е отменено уволнението на Т. К. К. с ЕГН \*\*\*\*\*, извършено със Заповед № 14 от 01.09.2020 г. на Управителя на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД с ЕИК 831280490; Т. К. К. е възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност „лаборант“ в „Изпитвателна лаборатория за етилов алкохол, дестилати, вина и спиртни напитки“ във „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД; и „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД с ЕИК 831280490 е осъден да заплати на Т. К. К. сумата от 2024,36 лв, представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, ЕИК 831280490, със седалище и адрес на управление с.Церковски, Община Карнобат да заплати на Т. К. К. с ЕГН \*\*\*\*\*, съдебни разноски за въззивното производство в размер на 650 лв (шестстотин и петдесет лева).

ОСЪЖДА Т. К. К. с ЕГН \*\*\*\*\* да заплати на „ВИН.С ИНДУСТРИЙС“ ООД, ЕИК 831280490, със седалище и адрес на управление с.Церковски, Община Карнобат, на основание чл.78, ал.4 ГПК съдебни разноски за въззивното производство в размер на 300 лв (триста лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от 20.12.2021 г.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_